

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

9. PROSINCE 2012

Z obsahu:

Věřit je rozumné

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
21. listopadu 2012
- strana 2 -

Vyjádření olomouckého
arcibiskupa Mons. Jana
Graubnera k šíření
Velkého varování Ježíše
Krista a různým pose-
stvím o konci světa
- strana 4 -

Katechismus andělů (2)
Benediktini z Le Barroux
pod vedením dom Gérarda
- strana 5 -

Svatý archanděl
Michael v Písmu svatém
a v Tradici
P. Štěpán M. Filip OP
- strana 8 -

Kdo je Antikrist?
- strana 9 -

Pozvedni se, duše má
Mistr Eckhart
- strana 10 -

Kardinál Duka
převzal svůj titulární
kostel v Římě
- strana 11 -

Na slovíčko
- strana 12 -

Editorial

Milí čtenáři, v tomto čísle Světla se snoubí víra, rozum a pravda.

Nejprve nás Svätý otec privádí k poznání, že víra je rozumná a sytí důvěru v lidský rozum. Za falešný označuje předsekudek jistých moderních myslitelů, dle nichž je lidský rozum blokován věroučnými dogmaty. Přesný opak je pravdivý, jak dokázali velcí myslitelé katolické tradice. Za příklad slouží svätý Augustin, který hledal pravdu ve všech možných filosofiích, až nakonec dospěl k jediné smysluplné Pravdě, ke Kristu.

Víra je nejen rozumná, ale rozum také používá, aby člověk mohl rozlišovat mezi pravdou a falší. Žijeme v době, kdy pozorujeme mnohé indicie vedoucí k myšlence na konec světa. To ovšem nutně neznamena, že konec nastane brzy; může, ale nemusí – o tom dni neví nikdo, říká Ježíš – avšak je třeba být připraven, neboť nevíme dne ani hodiny. A musíme také rozlišovat, pokud jde o různá zjevení, varování, sdělení přesných dat apod. Kristus ustanovil církve pod vedením apoštola Petra a jeho následovníků. Dal jí moc svazovat a rozsvazovat, učit, uchovávat poklad víry. Proto slova Benedikta XVI. o rozlišování v otázce zjevení a vyjádření Mons. Graubnera k tzv. *Velkému varování Ježíše Krista* (str. 4) jsou slovy učitelského úřadu církve, jasným návodem, jak k těmto zjevením přistupovat.

Chceme-li však opravdu slyšet Boží hlas, nemůžeme setrávat uprostřed hlučného, neklidného světa, ale musíme ztišit svá srdce, abychom o samotě mohli hovořit se svým Pánem (str. 3).

Své obavy z konce časů, světa, z vítězství zla, z konce vlastního či svých blízkých můžeme směle světit v modlitbě do rukou andělů, především našeho anděla strážného, a pak vznešeného archanděla Michaela, který je Bohem ustanoveným bojovníkem se Satanem a podle Tradice církve je průvodcem Krista při jeho druhém příchodu (str. 8–9).

Naši největší jistotou nechť je pak to, že Bůh se od nás nemůže nikdy odvrátit (str. 10–11). Jeho láska, která je jeho podstatou, mu to nedovolí, to jen člověk někdy zklame...

Daniel Dehner

Věřit je rozumné

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 21. listopadu 2012

Drazí bratři a sestry, postupujeme tímto *Rokem víry* a neseeme si v srdci naději na znovobjevení radosti z toho, že věříme, a znovu se nadchneme pro sdělení pravdy víry se všemi lidmi. Tyto pravdy nejsou jenom jakýmsi sdělením o Bohu, exkluzivní informací o Něm. Vyjadřují totiž událost setkání Boha s lidmi, spásnosné a osvobozující setkání, které uskutečňuje ty nehlubší touhy člověka, jeho aspirace po pokoji, bratrství a lásce. Víra pomáhá objevovat, že toto setkání s Bohem zhodnocuje, zdokonaluje a povznáší vše, co je v člověku pravé, dobré a krásné. Dochází k tomu tak, že zatímco se Bůh zjevuje a dává poznat, člověk se dozvídá, kdo je Bůh, a poznáním Jeho objevuje sebe samého, svůj vlastní původ, velikost i důstojnost lidského života.

Víra skýtá autentické vědění o Bohu, které zapojuje celého člověka: je to „vědění“, tzn. poznání, které dává chuť k životu, novou příchut existencí, radost z bytí na světě. Víra se vyjadřuje darováním sebe sama druhým v bratrství, které vytváří vzájemnost, schopnost mít rád a přemáhat osamocenenost vedoucí k smutku. Toto poznání Boha skrze víru však není jenom intelektuální, ale vitální. Je to poznání Boha-Lásky, díky samotné Jeho lásce. Boží láska umožňuje vidět, otevírá oči, dává poznat celou skutečnost a přesahuje neblahé perspektivy individualismu a subjektivismu, které dezorientují lidské svědomí. Poznání Boha je tedy zkušenost víry a zároveň v sobě zahrnuje intelektuální a mravní putování. V hloubi se nás dotýká přítomnost Ježíšova Ducha a překonáváme horizonty svých egoismů a otevíráme se opravdovým existenciálním hodnotám.

V této dnešní katechezi bych se rád zastavil u rozumnosti víry v Boha. Katolická tradice hned zpočátku odmítla takzvaný fideismus, což je vůle věřit proti rozumu. *Credo quia absurdum* (věřím, poněvadž je to absurdní) není formule, která by interpretovala katolickou

víru. Bůh totiž není absurdní, třebaže je mystériem. Tajemství samo není iracionální, ale překypuje smyslem, významem i pravdou. Pokud rozum nazírá tajemství a vidí tmu, není tomu tak proto, že by tajemství neobsahovalo světlo, ale spíše proto, že jej obsahuje příliš mnoho. Stejně tak, jako když člověk obrátí svůj zrak přímo do slunce a uvidí pouze tmu. Kdo by však tvrdil, že slunce nesvítí nebo že není zdrojem světla? Víra umožňuje hledět do „slunce“, k Bohu. Je akceptací Jeho zjevení v dějinách a opravdu se jí dostává jakoby veškeré záře Božího tajemství, uznává-li velký zázrak, že se totiž Bůh přiblížil člověku, nabídl se jeho schopnosti poznat, přizpůsobil se stvořenému omezení lidského rozumu (srov. *Dei Verbum*, 13). Zároveň Bůh svou milostí osvěcuje rozum a otevírá mu nové, nezměřené a nekonečné horizonty. Víra je proto podnětem k neustálému hledání, ustavičnému nezaostávání a nespokojování se s nevyčerpateľným objevováním pravdy a skutečnosti. Falešný je předsekudek jistých moderních myslitelů, podle nichž je lidský rozum blokován věroučnými dogmaty. Přesný opak je pravdou, jak dokázali velcí myslitelé katolické tradice. Svätý Augustin před svým obráčením hledá se značným znepokojením pravdu za pomoci všech možných filosofií a všechny je shledává nedostatečnými. Jeho úmerné racionální bádání je smysluplnou pedagogií pro setkání s Kristovou Pravdou. Když říká: „Rozuměj, abys uvěřil, a věř, abys rozuměl“ (*Sermo* 43,9), jako by podával svou vlastní životní zkušenost. Tváří v tvář Božímu Zjevení si intelekt a víra nejsou cizí nebo protichůdné, nýbrž současně podmiňují porozumění jeho smyslu, aby přijaly jeho autentické sdělení a vstoupily tak na práh tajemství. Svätý Augustin je spolu s mnoha dalšími křesťanskými autory svědkem víry, která se uskutečňuje rozumem, který myslí a vybízí k přemýšlení. V těchto šlépějích jde svätý Anselm, který ve svém *Proslogion*

Dokončení na str. 13

Duch Boží tě dnes očekává na poušti. Chceš-li opravdu slyšet Boží hlas, nemůžeš setravnat stále uprostřed hlučného, neklidného světa. Jdi na místo, kde najdeš potřebnou samotu srdce a kde Boží slovo není přehlušeno množstvím věcí, ke kterým jsi připoután, osobami, které tě tak či onak přitahují, činnostmi a zálibami, bez kterých se nemůžeš obejít, a různými návyky, které tě spoutávají. Vyhledej co nejčastěji tichou samotu, kde zůstaneš opravdu jen ty sám se svým Pánem a kde tvůj Bůh bude opravdu zaujímat první místo. I do této samoty tě však bude provázet tvé vlastní „Já“, a tak nejtěžším úkolem bude umlčet jeho samolibost. Proto pros o pomoc Ducha Svatého. Osobní setkání s Bohem však stojí za to, aby ses na čas zcela odpoutal od všeho stvořeného a od sebe samého, a to i za cenu, že ti to způsobí dočasnou bolest.

Povzbuzením pro tebe nechť je příklad nemalého počtu poutníků, kteří ze všech stran směřují ke stejnému cíli se stejnou touhou: neváhalo vydat se na dalekou cestu, aby slyšeli Boží hlas, který *volá na poušti*. Touží po tomto setkání s prorokem v samotě, protože očekávají, že budou zbaveni tíže svých vin, aby mohli začít nový život. Není to i tvůj problém?

Čím to je, že tento prorok jménem Jan bez reklamy a mediální kampaně přitahuje z široka daleka tak velké zástupy? Čemu vděčí za svůj úspěch? Tomu, že sám žádný úspěch nevyhledává. Plní jen věrně a nezištně to, k čemu ho Bůh povolal. Pán má dostatek svých vlastních způsobů k tomu, aby mohl s námi a skrze nás *udělat veliké věci*⁽¹⁾, jsme-li ovšem právě tam, kde nás chce mít. I ty máš v jeho plánech své nezastupitelné místo. Tvůj pobyt na poušti bude pro tebe nejlepší příležitostí přesvědčit se, zda jsi opravdu tam, kam tě tvůj Pán a Bůh volá a kde tě potřebuje.

To, o čem chce Pán s tebou v tuto adventní dobu mluvit, je **příprava cesty**. Chce k tobě přijít, protože ve své milosrdné dobrotě rozhodl, že *změní tvůj osud*⁽²⁾, ale současně tě zve ke spolupráci na výstavbě **cesty Boží milosti**, aby *Izrael krácel bezpečně k Boží slávě*. Je to cesta, na které nás Pán bude předcházet, aby nás přivedl k Otci do svého království. Ale tvoje dosavadní cesta je špatně schůdná. Především je třeba zasypat všechny doliny a prohlubně. To, do čeho se často propadáš, se nazývá nedůvěra,

Cesta pro Pána a k Pánu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Každý tvor uzří Boží spásu.

netrpělivost, malomyslnost, skleslost a smutek. Vrchy a kopce nakupila naopak tvoje domýšlivost, pýcha, samolibost a přílišné sebevědomí. Tyčí se tu i překotná horlivost a nekritická zamilovanost do vlastních nápadů. Dokážeš-li se sebekriticky rozhlédnout, jak tvá cesta vlastně dosud probíhala, zjistíš, že pahorky a doliny se periodicky střídají, neboť jedno podmiňuje druhé: po samolibém přeceňování vlastních možností a domnělých výsledků následuje rozčarování z neuskutečněných a nesplnitelných snů a s tím i skleslost a nechuf. Do tvé cesty se tak budou stále promítat důsledky tvé nepřiznané slabosti a nestálosti a budou se tu střídát vzestupy a pády, dokud se nepřestaneš opírat o sebe a nezačneš se opírat o svého Pána.

Ale kromě těchto pahorků a propadlin trpí tvoje cesta také tím, že je nadmíru křivolaká. Kolik je tu vytáček, nepřiznaných postranních úmyslů, skryté vypočítavosti a zbabělých výmluv! Prodlužuješ ji vymyšlením nejrůznějších důvodů a ospravedlnění, jen abys nemusel přiznat, že jsi pro nedostatek ochoty k oběti sám sobě tou největší překážkou, kolem které se točí tvá změkčilá zbabělost. Začni pracovat cílevědomě na jejím urovnání.

Setrvej proto na poušti s Janem i přes noc a připoj se k němu v jeho nočním bdění, aby ti dal poznat očištnou sílu **samoty, modlitby a postu**. Otevři se s důvěrou Pánu a dej se naplnit silou z toho radostného vědomí, že *Bůh na tebe pamatoval*, že k tobě promlouvá, abys pak z této radosti hojně čerpal sílu ke každé oběti, kterou vyžaduje plnění jeho vůle. Jaká je to vůle? Ježíš nechce nic jiného, než aby *rostla víc a více tvoje láska a s ní i poznání, všestranný úsudek, aby ses dovedl správně rozhodovat*.

Tvá cesta na poušť by se minula cílem, kdys odtud neodešel natolik proměněný, abys mohl účinně *pomáhat v rozšiřování evangelia*. Jakým způsobem? Pán hledá spolupracovníky, kteří by *čistotou jen zářili a byli bez hříchu*. To je obraz a vzor, který tento svět potřebuje více než tvoje slovo. Máš svému okolí svým živým příkladem

Liturgická čtení

1. čtení - Bar 5,1-9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a vstav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha „Pokoj spravedlnosti“ a „Vznešenost bázně Boží“. Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své děti, které se shromáždily na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšly z tebe pěšky, vedeny od nepřátel, ale Bůh je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael krácel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho prýští.

2. čtení - Flp 1,4-6.8-11

Bratři! Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste

Dokončení na str. 4

ukázat, že vzdát se hříchu není ani smutné, ani nudné, nýbrž že to přináší a zajišťuje nejryzejší radost z opravdové svobody. Proto se *vzchop a postav na výšině*, uvědom si důstojnost svého povolání a postavení Božího dítěte. Pro tuto důstojnost stojí za to opustit všechno a jít za Pánem. *Odlož roucho smutku a oblékni si ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh*.

Pane, změň náš osud, jako se mění údolí na jihu země!⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. resp. žalm 126; ⁽²⁾ tamt; ⁽³⁾ tamt.

Vyjádření olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k šíření *Velkého varování Ježíše Krista* a různým poselstvím o konci světa

Na různé dotazy laiků i kněží na tzv. *Velké varování Ježíše Krista*, které se šíří po internetu a někde také rozdává v kostelích ve formě brožurky, sděluji:

Tato poselství o Velkém Božím varování pocházejí z údajných soukromých zjevení nejmenované irské vizionářky. Nemají schválení žádné církevní autority. Přesto, že obsahují modlitby k Božimu milosrdenství, vyzývají ke zpovědi a svěcení „pečeti“ knězem, obsahují řadu bludů a nejsou v souladu s naukou katolické církve. Biblické úryvky jsou vykládány svévolně a v rozporu s církevní naukou. Sama Bible přitom říká: *Buďte si vědomi toho, že žádný výrok Písma není ponechán ničím soukromému výkladu.* (2 Petr 1,20)

Poselství vybízejí, aby si lidé jako záruku ochrany proti ďáblu pořídili „pečeť živého Boha“ tím, že si ji stáhnou z internetu a najdou kněze, který jim ji posvětit. **Upozorňuji kněze, že na takové věci nesmějí spolupracovat, že by šlo o hřích zpronevěry vlastního kněžskému poslání a o podporu vznikající sekty. Věřící vyzývám, aby se nepodíleli na šíření těchto bludařských poselství.** Na ty, kdo by po tomto upozornění dále spolupracovali na jejich šíření, se vztahují slova sv. Pavla: *Divím se tomu, že se od toho, který vás povolal v Kristově milosti, tak rychle uchylujete k jinému evangeliu. Ale to naprosto*

není nějaké jiné evangelium! To jen jistí lidé vás matou a rádi by překroutili evangelium Kristovo. Ale i kdybychom my sami nebo anděl z nebe vám hlásal evangelium odchylné od toho, které jsme vám hlásali, buď proklet!... Snažím se teď, abych si získal přízeň u lidí? Anebo u Boha? Což se ucházím o to, abych byl pěkný u lidí? Kdybych ještě i teď chtěl být pěkný u lidí, nebyl bych Kristův služebník. (Gal 1,6-8.10)

Podobně se šíří i různé předpovědi o konci světa. K těm připomínám Ježíšovo slovo: *O tom dni a té hodině neví nikdo, ani nebeští andělé, ani Syn, jenom sám Otec... Buďte tedy bdělí, protože nevíte, který den Pán přijde.* (Mt 24,36.42) Pro nás není důležité, jestli se setkáme s Bohem při konci světa, či ve chvíli smrti, která může přijít kdykoliv. Důležité je, abychom byli připraveni na Boží soud, na setkání s Pravdou. Jediná správná reakce na všechna poselství tohoto druhu je pokání podle výzvy Jana Křtitele: *Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.* (Mk 1,15)

Protože: *Pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu* (1 Kor 15,22), je třeba budovat pevné a důvěrné přátelství s Kristem.

Protože Ježíš říká: *Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život a nepodléhá soudu, ale už přešel ze smrti do života* (Jan 5,24), a jinde: *Žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře na vě-*

Normy pro postup při rozlišování údajných vidění a zjevení podle Kongregace pro nauku víry

Předmluva k oficiálnímu vydání *Norem* v národních jazycích z 14. prosince 2011 obsahuje mj. slova Benedikta XVI. z apoštolského listu *Verbum Domini*:

„Synod proto doporučil »pomáhat věřícím dobře rozlišovat Boží Slovo od soukromých zjevení« (*Propositio*, 47), jejichž »úlohou není doplňovat Kristovo definitivní zjevení, nýbrž napomáhat tomu, aby se z tohoto zjevení v určitém historickém období plněji žilo« (KKC 67). Hodnota soukromých zjevení je podstatně odlišná od jediného veřejného zjevení, které žádá naši víru. V něm k nám totiž prostřednictvím lidských slov a živého společenství církve mluví Bůh sám. Kritériem pravdy soukromého zjevení je jeho orientace na Krista. Když nás od něho vzdaluje, pak jistě nepřichází od Ducha Svätého, jenž nás vede v rámci evangelia, a nikoli mimo něj. Soukromé zjevení je pro tuto víru pomoci a svou věrohodnost ukazuje právě tím, že odkazuje k jedinému veřejnému zjevení. Církevní schválení soukromého zjevení je tedy podstatným ukazatelem toho, že dotyčné poselství neobsahuje nic, co by protirečilo víře a dobrým mravům; je dovoleno zveřejnit je a věřící jsou zmocněni rozvážně je přijmout.“

ky (Jan 11,26), je třeba přijímat Boží slovo s opravdovou vírou a žít podle něho.

Protože Ježíš říká: *Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den* (Jan 6,54), je třeba přistupovat ke svatému přijímání Krista v Eucharistii, ale být k tomu i náležitě připraven, protože: *Kdo by jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně.* (1 Kor 11,27)

S plným vědomím pastýřské povinnosti upozorňuji všechny věřící na tato nebezpečí a zároveň je prosím, aby věrní evangeliu usilovali o svatý život ve společenství církve. Ty, kteří snad z nevědomosti uvěřili bludným naukám, prosím, aby se pokorně vrátili k nauce evangelia a katolické církve. Všechny zahrnuji do svých modliteb a provázím svým požehnáním.

Arcibiskup Jan Graubner

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Evangelium - Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysa-

niáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uziří Boží spásu.“

Katechismus andělů (2)

Na pokračování uveřejňujeme text Katechismus andělů, který knižně připravili a vydali v roce 2007 benediktinští mniši ve francouzském Le Barroux nedaleko Avignonu. Komunita benediktinů v Le Barroux již čtyřicet let vzkvétá v duchu staré církevní tradice. Proto i texty, které vydávají, můžeme považovat za vzácný poklad církve, z něhož by měl čerpat každý, kdo chce porozumět tomu, co učí církve od svého počátku. Katechismus andělů vyšel ve Francii s církevním schválením.

Hrají andělé nějakou roli při vyhlášení Zákona?

Ve svém listu ke Galatským říká svatý Pavel, že Zákon vyhlásili andělé: „Byl přidán (k příslibu) kvůli proviněním (...), byl vyhlášen prostřednictvím andělů a svěřen lidskému prostředníku (Mojžíšovi).“ (Gal 3,19) Všimněme si, že je nutné zdůraznit výjimečnou důležitost této účasti andělů při slavnostním odevzdání Zákona Božího, který předal Jahve Mojžíšovi. Pod horou Sinaj budou Izraelité svědky obrovské teofanie (zjevení Boha = pozn. red.) doprovázené blýskáním a hromobitím. Předání Zákona na vrcholu hory, událost skrývající se v temnotě mystéria, je tak důležitá, že Písmo svaté se o tom zmiňuje na třech různých místech: Gal 3,19; Žid 2,2; Sk 7,38.

Jsou to tedy andělé, kteří zasahovali ve Starém zákoně při vyrytí Desatera do kamene a kteří taktéž ohlašovali vznik Zákona nového v noci narození Krista. Tvoří tak rámec pro dvě velké události, které jsou historickými daty lidstva.

Jak se rozliší působení andělů před příchodem a po příchodu Krista?

Před Kristovým příchodem ohlašovali andělé budoucí prostřednictví Kristova; od příchodu Kristova jsou andělé ve službě nynějšího prostřednictví Kristova.

Jak se projevuje přítomnost andělů v Novém zákoně?

V Novém zákoně se přítomnost a působení svatých andělů projevuje intimnějším a bratrštějším způsobem ze tří hlavních důvodů:

- Andělé jsou přitahováni a soustřeďují se na tělesnou přítomnost vtěleného Slova. Ve svém komentáři ke svatému Janovi nám Origenes ukazuje Slovo učiněné tělem uchvacující anděly. V jesličkách, na poušti, v zahradě Olivové, zrána o Velikonocích je božský Učitel anděly neustá-

le doprovázen a obsluhován a uprostřed nich se osobně zjeví poslední den, aby soudil živé a mrtvé „s velkou mocí a velkým majestátem“.

- Přítomnost andělů v Novém zákoně je k lidem mnohem laskavější, protože oni pečují o Církev, která je mystickým Tělem Kristovým: nepřetržitě zasahují do života křesťanů, aby jim sloužili, ochraňovali je, s láskou je doprovázeli a tvořili s nimi jen jednu rodinu a jen jedno společenství.

- Konečně, poslední důvod pro to, proč se svět andělů sjednocuje se světem lidí, je ten, že Ježíš založil bohoslužbu Nové úmluvy, tj. samotnou nebeskou liturgii, které se účastní jak andělé, tak lidé; andělé ve světle vidění, věřící pod závojem symbolů. Ale pod tímto závojem se jedná o stejnou bohoslužbu, o stejnou adoraci, o stejnou přítomnost. Je to proto, že křesťané a andělé se budou spojovat ve svaté liturgie až do konce světa.

Pietro Cavallini (1259–kolem 1330):
Archanděl, detail obrazu
Posledního soudu z kostela Santa
Maria in Trastevere, Řím

4. Přirozenost andělů

Proč Písmo svaté říká tak málo o přirozenosti andělů?

Poněvadž Bible není traktátem o neviditelném světě, ale historií lidí na cestě do své nebeské vlasti. Svatí spisovatelé hovoří o andělech pouze tehdy, když zasahují do života lidí.

Jak definovat anděly?

Etimologie slova „anděl“, které znamená „posel“ (řecky *angelos*), definuje anděla podle služby prokazované lidem. Ale katechismus kardinála Gasparriho poskytuje definici mnohem širší: „Andělé jsou ryzí duchové obdaření inteligencí a vůlí, kteří byli stvořeni ve stavu spravedlivosti a svatosti, aby si zasloužili slávu odpovídající milosti Boží.“

Obdrželi andělé milost posvěcující?

Andělé obdrželi dar milosti posvěcující, ne sice jako nutný prostředek na nemoc prvotního hříchu, ale jako povýšení jejich přirozeného bytí, které z nich činí účastníky nestvořené božské přirozenosti.

Je tato milost posvěcující stejného druhu jako ta naše?

Milost darovaná andělům je v podstatě táž, jakou nám zasloužil Kristus: dovoluje jim poznávat Boha nejen v zrcadle jeho stvoření, skrze jeho účinky, ale tak, jak on se poznává, když proniká do své podstaty, i když andělé na rozdíl od Boha nepoznávají tuto podstatu vyčerpávajícím způsobem.

Jaký je rozdíl mezi milostí andělů a naší?

V podstatě je totožná, protože obě strany, anděl i člověk, jsou dětmi a přáteli Božími, žijícími z jeho života a jeho lásky. Milost andělů se však liší od naší, neboť Ježíš Kristus nepřišel za těmito ryzími duchy na začátku stvoření. Ostatně list Židům tvrdí: „Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových.“

Andělé tedy nejsou údy Ježíše Krista?

Ano, jsou, ale ne ze stejného titulu jako my. Před vtělením Kristus ve svém lidství, které bylo Bohem chtěné prvotně a před vším stvořením, přitahoval anděly jako příčina cílová, a tímto zcela jedinečným

► způsobem ovlivnil jejich základní milost a slávu. (R. Garrigou-Lagrange, *De Christo Salvatore*, str. 244) Vlévání milosti posvěčující, která oživuje a zbožšťuje čisté duchy, získává po vtělení nové zabarvení tím, že účinným způsobem prochází skrze toho, kdo je Králem a prostředníkem všeho stvoření. Vtělení je – podle nádherých slov kardinála Kajetána – pozdvíhnutí celého světa do božské osoby: *Incaratio est elevatio totius universi in divinam personam*. Na základě všech těchto titulů musí být Kristus Bůh, ačkoli nepřišel spasit anděly, nazýván jejich králem. Podle toho jsou také andělé připojeni k mystickému Tělu; jsou údy církve a mají být skutečně nazýváni našimi bratry.

Je vhodné definovat anděly jako „čisté duchy“?

Ano, pojem čistý duch (duch bez těla) je pro svaté anděly používán oprávněně. Můžeme jen litovat, že definice vzbuzuje i negativní reakce. Je to pro nedokonalost našich pojmů, že musíme odhalit podstatu popřením. Anděl se tak definuje ve vztahu k člověku a pojem „čistý duch“ v sobě zahrnuje určitý nedostatek. Definice tedy postupuje skrze omezující rozlišení a ne skrze pojem plnosti, a tak riskuje dospět pouze k částečnému poznání. Pojem je jasný a zřetelný, ale je chudý.

Je nějaký způsob, jak doplnit toto poznání?

Bylo by třeba definovat anděla ne ve vztahu k člověku, ale – jak to dělá svatý Bonaventura nebo svatý Tomáš Akvinský, každý svým způsobem – ve vztahu k Bohu. Anděl je především nejvyšší podoba Boha, emanace světla rozptýlená na nekonečně bohaté stupně ve stupnici tvorů. Absence těla, tohoto zevnějšku, jehož hustota dusí ducha a překáží pohybu, není žádný nedostatek. Je to spíše člověk, který se při plném využití své inteligence cítí omezen ve vztahu k andělovi. Není to duch, který je ne nevýznamně zakrytý neprůhlednou clonou, kterou nazýváme tělem? Svatý Bonaventura navrhuje dvě části definice:

- Andělé jsou bytostí osobní, úplné, nacházející se na vrcholu hierarchie tvorů a završující jejich harmonii.
- Nedefinují se pouze jako lidé podle rodu a specifického rozdílu, ale podle své

ho stupně účasti na Bohu: každý anděl reprezentuje stupeň zvláštního bytí, neredukovatelný duchovní svět. Jejich krása není případkový ornament připojený k jejich bytí, ale vyzářování jejich podstaty. (Svatý Bonaventura, *Hexaemeron XXI*)

Co se týká Andělského učitele, cituje Pseudo-Dionysia Areopagitu: „Anděl je čisté zrcadlo, velmi jasné, odrážející, může-li se to tak říci, celou krásu Boha.“ (Sth I, q.12, a. 4, arg. 1)

Jaké je tedy nejpřesnější jméno, které by se mohlo dát andělům?

Nejpřesnější, nejteologičtější jméno, které by se mohlo andělům dát, je to, které obdrželi od Otců řecké církve. To jméno je: *hierarchie nebeská* (podle *hieros*: „posvěcený, posvátný“ a podle *arche*: „původ, počátek“). Opravdu, toto jméno vyjadřuje dobře podstatu andělů, těchto bytostí nekonečně bohatých, završujících stupnici všeho stvoření, které se odlišují stupněm své účasti na životě a poznání Boha. Je to právě jejich podobnost s Bohem, která zakládá jejich podstatu. Hierarchie v sobě tedy obsahuje myšlenku na svatý pramen, který vytéká jako vodopád z božského Bytí, jež je absolutním počátkem, a volně se přelévá z anděla na anděla, z ducha vyššího na ducha nižšího; každý anděl se tak stává začátkem (*arche*) a osvítěním dalšího anděla, který dostává jeho světlo a po pořádku je přelévá na svého podřízeného. Je vidět, jak mnohem bohatší, mnohem osvětenější a dynamičtější je pojmenování „nebeská hierarchie“ než „čistý duch“.

Jaký má idea hierarchie základ?

„Obecně je možné říci, že Bůh, který stvořil celou přírodu i svět milosti, řídí to i ono v souladu s nejlepším řádem, jakým je ponechat bytostí účast na jeho vládě a dát jim následně, nejen aby samy vlastnily dobra, ale šířily je kolem sebe: »Jestliže má správce přivádět k dokonalosti věci spravované, je správa lepší především tím, nakolik správce sděluje spravovaným věcem větší dokonalost. Nebolí, je větší dokonalostí být sám dobrým a působit dobrotu v ostatních, nežli být prostě dobrým sám pro sebe. Rovněž Bůh řídí věci tím způsobem, že působí, aby se některé stávaly příčinami řízení druhých: tak jako mistr, který

vede své žáky k tomu, aby byli nejenom moudří, ale také učitelé jiných.« (Sth I, q.103, ad 6) Toto je autentický pohled. Poskytuje nejvyšší důvod zákonu nerovnosti vepsanému do samotného srdce stvořeného bytí, který vládne nad celým vesmírem přírody, tj. nad světem, a nad celým vesmírem milosti, tj. nad církví.“ (Ch. Journet, *L'Eglise du Verbe incarné*. Desclée de Brouwer, 1962, sv. II, str. 990; Saint-Augustin, 2000, sv. III, str. 1613)

Proč existuje hierarchie v řádu nadpřirozeném?

Poněvadž nebeské skutečnosti nejsou nic jiného než odraz samotného Božího řádu. Tři Božské osoby jsou si rovny v moci i velebnosti, ale nacházejí se v řádu závislosti, který způsobuje, že jedna osoba plodí, druhá je pložena a třetí z obou vychází. Tato rozdílnost je jakoby napodobena nebeskými bytostmi, které se takto stávají vzorem pro bytosti tělesné.

Říci, že andělský svět je hierarchizován, neznamena přirovnávat ho k našim bídným stupňům civilní nebo vojenské správy, nýbrž odvolávat se na nevýslovné přetékání různorodé nádhery, odraz prvotní krásy, kde každý jedinec tvoří jedinečné jsoucno. To je to, co obdržela svatá Terezie z Avily na závěr jednoho vidění, které jí bylo dopřáno:

„...líbilo se Bohu, že mi vícekrát dopřál toto vidění. Spatřila jsem po své levé straně anděla, který měl tělesnou podobu. Takto se vidají andělé jen zřídkakdy. Mně se jich zjevilo několik, avšak vídala jsem je vždy takovým způsobem, jak jsem to vylíčila u předešlého vidění. Tentokrát se Pánu líbilo, aby mi ho ukázal takto. Nebyl nijak veliký, spíše malý a velmi krásný: jeho tvář žhnula, takže se zdálo, že je to jeden z oněch vznešených duchů, kteří se zcela stravují láskou; myslím, že se nazývají cherubové. Nikdy mi neříkají, jak se jmenují; avšak je takový rozdíl mezi jedněmi a druhými a mezi jedním a druhým z nich, že bych nevěděla, jak se mám vyjádřit.“ (*Vlastní životopis*, kap. 29)

Jaký je důvod pro jména dávaná v Písmu svatém nebeským hierarchiím?

Knížata, trůny, panstva..., v žádném případě nevyslovujeme tato slova jako nemající reálný obsah, ale činíme tak ve své nemožnosti znát stupeň reality, je-

hož se týkají. Andělé jsou osobním odleskem. To, co z nich vytváří osoby, je stupeň účasti na božském Bytí. A toto rozlišení je tak hluboké, že v Tradici dalo vzniknout těmto jménům.

Ve které části Písma svatého najdeme výčet devíti kůrů andělských?

Nejprve upřesněme to, že podle třídění Pseudo-Dionysia Areopagity se devět kůrů člení do tří hierarchií:

- serafíni, cherubíni, trůny,
- vlády, síly, panstva,
- knížata, archandělé, andělé.

A zde jsou biblické zdroje: Kol 1,16; Ef 1,21 a 3,10; Řím 8,38.

Jaká skutečnost odpovídá této tradici devíti andělských kůrů?

Svatý Řehoř Veliký se k tomuto tématu vyjádřil obsírně:

„Proč mít vyjmenované tyto různé andělské kůry přebývající v nebi, jestliže nám podrobně nevysvětlují jejich službu? Slovo anděl v řečtině znamená »hlasatel«, a archanděl »velký hlasatel«. Ještě je třeba vědět, že slovo »anděl« označuje službu, a ne přirozenost. Neboť tito blažení duchové v nebeské vlasti jsou sice vždycky duchové, ale nemohou se vždycky nazývat anděly; anděly jsou tehdy, když se jejich prostřednictvím něco oznamuje. Proto žalmista tvrdí: »Z duchů učinil své anděly.« (Ž 104,4) Je to, jako by se řeklo: »Sobě, který má duchy vždy ke své potřebě, stvoří své anděly, kdy chce.« Nazýváme anděly ty, kteří sdělují věci menší důležitosti, archanděly ty, kteří zvěstují věci mnohem vznešenější. Tak tedy to nebyl anděl, ale archanděl Gabriel, kterého Bůh poslal k Panně Marii (srov. Lk 1,26). Slušelo se, aby opravdu sám největší z andělů šel oznámit tu největší ze všech zpráv.“ (Svatý Řehoř, *Homilie o evangeliích*, č. 34)

Jaký užitek získáme z výčtu těchto mystických pojmenování?

Největší církevní učitelé zachovávají k tomuto tématu opatrnou zdrženlivost, jako svatý Augustin: „Jak je organizována tato blažená společnost; jaké jsou rozdíly mezi jejími členy? Ať to řekne, kdo může; já doznávám, že to nevím.“ (*Ench.* 58)

A svatý Cyril Jeruzalémský se nebojí ironizovat: „Vždycky jsem obdivoval zvidavost těchto opovážlivých lidí [ariánů].

I když nevíme, co jsou trůny, panstva, mocnosti, knížata, díla Kristova, oni se odvažují zkoumat hlubiny svého Stvořitele.“

To, co nám říká Zjevení o těchto krásných jménech, je, že nebeské bytosti oslňují pestrostí na rozdíl od jednotvárného a bezbarvého davu: andělé jsou mistrovským dílem Boží moci, každý z nich je stvořen jako celý krásný a harmonický svět, zcela odlišný od druhého. Poněvadž bohatství tajemství Boha je ve vlastním slova smyslu nekonečné, počet těchto živoucích odlesků, jakými jsou andělé, je v důsledku toho nevyčísitelný. Jsou to tisíce milionů, které se objevují u Danie-la (Dan 7,10) a u svatého Jana (Zj 9,16).

Známe vlastní jména andělů?

Pouze jména tří archandělů zjevená v Písmu svatém; je zbytečné a spíše škodlivé spoléhat se na svědectví pocházející ze soukromých zjevení. Sám svatý Pavel varuje křesťany před špatnou zvědavostí (Kol 2,18).

Avšak církevní Otcové nemají obavy dávat jim hodnotu, mnohdy vkusné, které jim vnukla lidová zbožnost k těmto našim velkým ochráncům. Uvedme několik příkladů, jak je cituje dom Paul Benoit d'Azay (*Revue La vie spirituelle*, č. 311, str. 333):

- *Ochránci, vychovatelé* lidí, těch nevzdělaných a slabých sirotků, kteří ještě nedosáhli své nadpřirozené dospělosti.
- *Pastýři* zástupů církve svaté putujících úskalími cest k nebeským výšinám.
- *Vůdcové, společníci* vyslaní Kristem, aby nás bezpečně přivedli do domu Otcova.
- *Opevněné území*, které nás ze všech stran zahálí a nic nenechá bez obrany.
- *Štíty, pancíře*, které brání člověka tak, jako kdysi chránily věž Davidovu.
- *Prostředníci* předávající každodenně naše modlitby Bohu.
- *Spoluobčané* jediného nebeského města sloužícího samotnému Bohu pod jedinou vládou Krista Krále.
- *Lékaři*, kteří odřezávají nebo spalují nemocné části, aby se zabránilo nákaze.
- *Rolníci* vytrhávající plevel nebo stříhající vinnou révu.

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

Brusel řekl NE křesťanskému symbolu na euromincích

K vlně odporu proti rozhodnutí Evropské komise, kterou vyvolal její zákaz Slovenské republiky razit pamětní euromince v hodnotě dvou euro s posvátným znamením cyrilometodějského kříže a se zobrazením svatých Cyrila a Metoděje s jejich příslušnými

atributy světců – se svatozáří, se mimo široké hnutí na samotném Slovensku připojili i další křesťanští politikové v Evropě. Jeden z nich, Martin Kastler, člen německé CSU a Centrálního výboru německých katolíků poukázal, aniž by zprvu jmenoval Slovensko, na zcestnost argumentace Evropské komise, že hájí „náboženskou neutralitu“: „To je směšné. Stejně by (Evropská komise) mohla přikázat Belgii, Holandsku nebo Španělsku, že musí ze svých eurominců odstranit korunu – svůj státní symbol království. Jako by se ten či onen demokrat měl cítit být těmito symboly urážen.“ Dále Martin Kastler uvedl, že se jedná, žel, o další příklad šikanování křesťanů ze strany Bruselu.

Nakonec jednotný odpor slovenské veřejnosti a podpora ze zahraničí vedly Bankovní radu Slovenské republiky k rozhodnutí schválit přes odpor Bruselu původní návrh pamětní dvoueurové mince s motivem příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu se svatozáří a kříži, přestože se vystavuje riziku, že Evropská komise nepovolí užívat tuto minci v celé eurozóně a bude tak Slovenskou republiku politicky trestat a neumožní, jak zdůraznila Bankovní rada, „šířit historický odkaz Konstantina a Metoděje do celé Evropy“.

Podle kath.net
a slovenské agentury SITA

Svatý archanděl Michael v Písmu svatém a v Tradici

Andělé jako čistě duchové bytosti

Svatý archanděl Michael není – stejně jako všichni ostatní andělé – bytostí tělesnou: nemá tedy tělo jako my lidé, ale je bytostí čistě duchovou. Svátý Michael a ostatní andělé jsou tak nejdokonalejšími tvory: pokud si stvořený svět představíme jako jakousi horu, jsou na jejím úpatí neživé bytosti, např. kameny; pak jsou rostliny: ty jsou sice živé, ale způsob jejich života je na nízké úrovni; potom jsou zvířata, vyšší živé bytosti; pak jsme my, lidé, osoby zároveň tělesné a duchovní, a konečně nejvýše, na samém vrcholu stvoření, jsou andělé, bytosti čistě duchové.

To, že jsou andělé čistě duchové osoby, se projevuje v jejich poznání a chtění. Oni sice stejně jako my poznávají a chtějí, milují, mají stejně jako my rozum a svobodu vůli, ale jejich poznání a láska jsou mnohem intenzivnější, vyšší a dokonalejší. Zatímco my, lidé, poznáváme jen postupně a klopotně – náš rozum musí urazit určitou cestu, než dospěje k nějakým závěrům – andělé poznávají, „vidí“ vše najednou. Zatímco my, lidé, jsme ve svém rozhodování a lásce kolísaví, andělé, když se rozhodnou, rozhodnou se jednou provždy a neodvolatelně, a to „jedním zcela uchvacujícím a pronikajícím úkonem své svobodné vůle“ (Christoph Schönborn, *Milovat Církev*. Praha: Nové město, 1998, s. 24). Ve své dokonalosti jsou navíc nerovni: někteří jsou vyšší a někteří jsou nižší. Tradice tak rozeznává devět andělských řádů čili kůrů. Toto všechno je třeba

mít na paměti, abychom anděle příliš neztotožňovali s jejich nutně obrazným a symbolickým zachycením a neviděli v nich poněkud legrační bytosti s křídly, které spíše než do reality patří do říše pohádek a bájí.

Bojovník proti ďáblu

I když nás rozum může poukázat na vhodnost existence andělů, přesto o tom, že jsou, víme s jistotou jen na základě víry. *Katechismus katolické církve* to vyjadřuje slovy: „Existence duchových, netělesných bytostí, které Písmo svaté obvykle nazývá anděly, je pravda víry. Svědectví Písma je tak jasné jako jednomyslnost Tradice.“ (č. 328) Pokud chceme alespoň trochu proniknout do tajemství andělů – a zvláště do tajemství archanděla Michaela –, máme tudíž zapotřebí, abychom pozorně naslouchali tomu, co nám říká Boží slovo, předávané Písmem svatým a posvátnou Tradicí. Zde nemůžeme uplatnit své běžné poznání a zkušenosti.

Zřejmě nejdůležitějším biblickým textem, který hovoří o svatém archandělu Michaelovi, je úryvek z knihy Apokalypsy: „Na nebi nastal boj: Michael a jeho andělé se dali do boje s drakem; drak a jeho andělé se postavili proti nim, ale neobstáli a přišli o svoje místo na nebi.“ (Zj 12,7–8) Svátý Jan zde píše o duchovním boji na konci časů, který však odkazuje na podobný boj na počátku. Tehdy se Lucifer – Světloňoš, jeden z nejvyšších andělů, se značnou částí dalších andělů vzepřel Bohu a řekl mu své hrozné: „Nebudu sloužit.“ Michael spolu s dalšími an-

děly, kteří zůstali Bohu věrni, je však vítězně přemohl a z Božího rozkazu je navěky svrhl do pekelné propasti. Tím ten, který je Řeky nazýván *Archistrategos* – nejvyšší generál, naplnil své jméno: vždyť jméno *Michael*, které česky znamená: *Kdo jako Bůh?*, bylo jeho jakýmsi bojovým pokřikem proti těm, kteří se ve své pýše povyšovali nad samotného Boha. A my častokrát svatému Michaelovi jeho vítězný boj připomínáme, když ho pokorně prosíme: „Svatý Michaeli archanděli, braň nás v boji, proti zlobě a úkladům ďáblovým buď nám záštitou...“

Pro Lucifera a jeho následovníky bylo velmi zahanbující, že byli potrestáni svatým Michaelem, andělem mnohem nižšího řádu. Tím se však jen potvrdilo to, co Panna Maria vyjádří později slovy svého chvalozpěvu *Magnificat*: Hospodin „mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil.“ (Lk 1,51–52) Ostatně sama Panna Maria je nejlepším zpečetěním pravdivosti těchto slov: vždyť ona, prostá nazaretská dívka, se z Božího pověření stane *Královnou andělů*, jak ji vzýváme v lorentánských litaních.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto čase milosti vás všechny zvu, abyste obnovili modlitbu. Otevřete se pro svatou zповěď, aby každý z vás přijal celým srdcem mou výzvu. Já jsem s vámi a chráním vás před propastí hříchu, vy ale se musíte otevřít cestě obrácení a svatosti, aby vaše srdce hořelo láskou k Bohu. Dejte Mu čas a On se daruje vám, a tak, v Boží vůli, objevíte lásku a radost žít. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. listopadu 2012

Kdo je Antikrist?

Anděl strážný Izraele a církve

Apokalypsa není jediná biblická kniha, která píše o svatém archandělu Michaelovi. Zmiňuje ho také starozákonní kniha Daniel, kde svatý archanděl Gabriel mluví k proroku Danielovi o Michaelovi jako knížeti izraelského národa, který mu přišel na pomoc v boji proti knížeti perského království (srov. Dan 10,13.21). Svatý archanděl Michael není tedy jen vítězný bojovník proti ďáblu, ale také anděl strážný vyvoleného izraelského národa. Jako má svého anděla strážného každý člověk, tak ho také mají jednotlivá města a národy, a v případě izraelského národa je jím samotný archanděl Michael. Byl to on, skrze něhož Bůh vysvobodil svůj vyvolený národ z egyptského područí, potopil faraóna a jeho vojsko v Rudém moři, dal Izraelitům na Sinaji svůj zákon, střežil je v Zaslíbené zemi v době soudců a králů, přivedl zpět z babylónského zajetí a osvěcoval svými proroky.

List svatého apoštola Judy pak uvádí jednu epizodu z Michaelova střežení izraelského národa, když hovoří o tom, jak se archanděl Michael „s ďáblem prudce přel o Mojžíšovo tělo“ (v. 9). Satan totiž chtěl, aby byl Mojžíš pohřben na známé místo, v naději, že ho Izraelité budou uctívat modloslužebným způsobem. Avšak Michael tomu zabránil a uložil ho na neznámém místě.

Jako byl svatý Michael andělem strážným starozákonního Božího lidu, nepřestává být andělem strážným novozákonního Božího lidu, církve. Její dějiny by nám mohly mnoho vyprávět o hojných mimořádných zásazích a zjeveních svatého Michaela v její prospěch. Zvláštním způsobem bude doprovázena církev v je-

Antikrist sám sebe takto nenazývá, protože by neměl žádné přívržence. Nenosi úzké, přiléhavé červené kalhoty, ani nedští kolem sebe síru, ani nemává kolem sebe vidlemi, ani nevtří špičatým ocasem jako Mefisto ve Faustovi.

Tato maškaráda pomáhá ďáblu, aby člověka přesvědčil, že neexistuje. On dobře ví, že nikdy není tak silným, jako když lidé věří, že neexistuje.

Nikde v Písmu svatém nenajdeme potvrzení pro lidový mýtus, že by ďábel byl nějaký šašek, který se obléká do červeného. Je popisován jako z nebe padlý anděl a jako „kníže tohoto světa“, jehož úkolem je namluvit nám, že neexistuje žádný jiný svět.

Jeho logika je jednoduchá: Když není žádné nebe, není ani peklo. Když neexistuje peklo, neexistuje ani hřích. Když

není hřích, pak není ani soudce. A když není soud, pak je zlo dobré a dobro zlé...

Jak si bude počínat v této době, aby získal přívržence pro svoje „náboženství“? Přejde přestrojený za velkého přítele lidí. Bude mluvit o míru, blahu a plnosti nikoliv jako o prostředcích, které nás vedou k Bohu, ale jako o těch, které jsou cílem samy o sobě... Přivede lidi k tomu, že se stydlivě stáhnou, když jim ostatní budou říkat, že prý nejsou velkorysí a liberální. Bude směřovat toleranci s lhostejností vůči právu a bezpráví, stavět na stejnou úroveň pravdu a lež...

A protože jeho „náboženstvím“ má být bratrství bez otcovství Boha, bude klamat dokonce i vyvolené...

Fulton J. Sheen

v rozhlasové promluvě r. 1947

Z Kurier der Christlichen Mitte 11/2012

přeložil -mp-

jím duchovním boji na konci časů, jak to opět předpovídá kniha Daniel: „V té době povstane Michael, veliký kníže, který chrání syny tvého lidu.“ (12,1)

Svatý Michael na konci našeho života a na konci času

„Pošli svatého Michaela, ochránce tvého lidu, ať uvede naše zemřelé do světla věčné slávy,“ tak se modlí církev o nešporách svátku svatých archandělů. To nám ukazuje na to, že svatý Michael, vítězný bojovník proti ďáblu a anděl strážný izraelského národa a církve, je také tím, kdo podle Tradice církve nám spěchá na pomoc v poslední, rozhodující hodině našeho pozemského života, kdy na nás mimořádně útočí ďábel, a také tím, kdo

pak převádí duše zesnulých do nebeského království, aby mohly patřit na Boha tváří v tvář.

Konečně Tradice církve hovoří o zvláštní úloze svatého archanděla Michaela na konci časů. Bude to on, kdo při Kristově druhém slavném příchodu ponese jeho oslavený kříž a bude nejvěrnějším vykonavatelem jeho vůle: tím, kdo povolá mrtvé z hrobů, přivede je před Kristův soudní stolec a navěky odmění či potrestá.

Vznešenost svatého Michaela

Alespoň trochu jsme poodhrnuli záves andělského světa, zvláště co se týká svatého archanděla Michaela. Jeho nesmírná velikost a vznešenost nás nemůže nenaplnit úctou a obdivem, jež nás vposledku vedou k úctě a obdivu vůči Bohu: je-li tak veliký svatý Michael, jak veliký musí být jeho Tvůrce! Liturgie církve se obrací na Boha Otce a říká o andělech: „Jejich skvělost a krása nám dává tušit, jak jsi nesmírný a jak všechno převyšuješ.“ (preface o andělech)

Michaelova věrná služba Bohu je pro nás zářným příkladem a jeho pomoc útěchou a posilou v našem pozemském putování a boji, zvláště na jeho konci. Kéž ho tedy následujeme a často v modlitbách vzýváme!

ŠPANĚLŠTÍ BISKUPOVÉ POŽADUJÍ ZRUŠENÍ HOMOSEXUÁLNÍCH „MANŽELSTVÍ“

Ve Španělsku, kde bylo předešlou socialistickou vládou prosazeno schválení tzv. homosexuálních „manželství“, požadují nyní španělští biskupové, aby nová vláda Lidové strany urychleně tento zákon přehodnotila. „Nyní je destrukce manželství postavena na úroveň oficiálního práva,“ vyjádřil postoj

Španělské biskupské konference biskup Juan Antonio Martínez Camino, mluvčí této konference, a vyzval vládu a katolické politiky ze všech stran k tomu, aby prosadili zákon, který by registrované partnerství zrušil.

Podle agentury kath.net

Pozvedni se, duše má

Kázání na verš Jan 4,23

„Nastává hodina - ano, už je tady - kdy opravdoví Boží ctitelé budou uctívat Otce v duchu a pravdě.“

Tak je to napsáno v evangeliu svatého Jana. Z dlouhého vyprávění vyjímám jenom jednu větu. Náš Pán řekl: „Ženo, nastává hodina, už je tady, kdy opravdoví Boží ctitelé budou uctívat Otce v duchu a pravdě.“

Nyní si všimněte prvních slov, kdy říká: „Nastává hodina, ano, už je tady.“ Kdo chce uctívat Otce, musí se se svými touhami a nadějemi přesunout do věčnosti. Existuje nejvyšší část duše, která je povznesena nad časem a neví nic o čase ani o těle. Všechno, co se stalo před tisíci roky, den, který byl před tisíci roky, ten není na věčnosti vzdálenější než chvíle, v níž právě stojím, nebo také ten den, který přijde za tisíc let, není ve věčnosti vzdálenější než tento okamžik, v němž se právě nacházím.

Nyní říká, že „opravdoví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě.“ Co je to pravda? Pravda je tak ušlechtilá, že kdyby bylo možné, že by se mohl Bůh od pravdy odvrátit, chtěl bych se raději přidržet pravdy a odvrátit se od Boha. Vždyť Bůh je pravda a všechno, co je v duši, anebo všechno, co kdy Bůh stvořil, to pravda není.

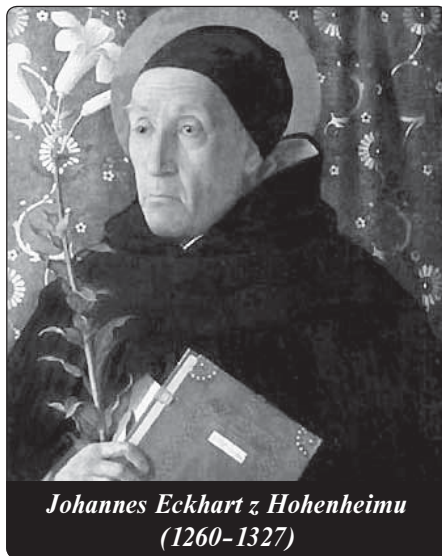
Dále říká: „Kterí budou uctívat Otce.“ Ach, jak mnoho je těch, kteří uctívají věci pozemské a trápí se tím. Jsou to velmi pošetilí lidé. Když se modlí k Bohu kvůli věcem stvořeným, prosí si o vlastní škodu. Protože pokud je věc věcí stvořenou, nese sama v sobě hořkost a škodu, zlo a neštěstí. A proto se takovým lidem děje po právu, když prožívají hořkost a neštěstí. Proč? Protože o to prosili!

Občas jsem řekl: Kdo hledá Boha a ještě něco k Bohu, ten Boha nenajde. Kdo ale hledá opravdu jenom Boha, ten Boha najde, a nejenom Boha samého. Neboť všechno, co může Bůh nabídnout, to najde spolu s Bohem. Jestliže hledáš Boha a hledáš ho kvůli vlastnímu prospěchu nebo kvůli vlastní blaženosti, pak Boha nehleď. Proto Ježíš říká, že opravdoví ctitelé uctívají Otce, a říká to správně.

Kdyby někdo řekl dobrému člověku: „Proč hledáš Boha?“ - „Protože Bůh je!“ - „Proč hledáš pravdu?“ - „Protože pravda je!“ - „Proč hledáš spravedlnost?“ - „Protože je spravedlností!“ O takové lidi je třeba stát. Všechny věci, které jsou v čase, mají své Proč. Když se například někdo zeptá: „Proč jíš?“ - „Abych měl sílu!“ - „Proč spíš?“ - „Ze stejného důvodu!“ A tak je tomu se všemi věcmi, které jsou v čase. Kdo se ale dobrého člověka zeptá: „Proč miluješ Boha?“ - „Já nevím - kvůli Bohu samému!“ - „Proč miluješ pravdu?“ - „Kvůli pravdě samé!“ - „Proč miluješ spravedlnost?“ - „Kvůli spravedlnosti samé!“ - „Proč miluješ dobro?“ - „Pro dobro samotné!“ - „Proč žiješ?“ - „Vidíte, to nevím! Ale žiji rád!“

Jeden mistr říká: Kdo je jen jednou dotčen pravdou, spravedlností nebo dobrem, ten od nich nemůže už nikdy odvrátit svůj pohled, a nezabrání mu v tom ani všechny útrapy pekla. Dále říká: Když je člověk dotčen těmito třemi hodnotami - pravdou, spravedlností a dobrotou - pak je pro takového člověka nemožné se od těchto tří odvrátit, jako je pro Boha nemožné odvrátit se od svého božství.

Jeden mistr říká, že dobro má tři větve: První větví je užitek, druhou větví je radost, třetí větví je slušnost. Proto říká

Johannes Eckhart z Hohenheimu
(1260–1327)

náš Pán: „Tito budou uctívat Otce.“ Proč říká: „Otce“? Protože když hledáš Otce, to znamená samotného Boha, najdeš s Bohem současně všechno, co může nabídnout. Je to jistá pravda a nutná pravda, a zapsaná, sdělená pravda, a kdyby to nebylo napsáno, bylo by zároveň pravdivé: Kdyby měl Bůh ještě více, nemohl by ti více skrývat, musel by ti více zjevit a on ti to dává. Už jsem to dříve řekl: On ti to dává, dává ti to ve způsobu narození.

Mistři říkají, že duše má dvě tváře: Vyšší tvář se dívá po všechn čas na Boha a nižší tvář se dívá dolů a řídí smysly. Vyšší tvář ale, protože představuje to nejvyšší v duši, stojí ve věčnosti a nemá nic společného s časem a neví nic o čase ani o těle. Už dříve jsem řekl, že v ní se skrývá něco jako původ všeho dobra a jako zářící světlo, které neustále září a hoří jako hořící oheň. A tento oheň není nikdo jiný než Duch Svatý.

Mistři říkají, že z vyšší části duše vyvěrají dvě síly. Ta první se nazývá vůle, ta druhá rozum. Nejvyšší dokonalost těchto sil ale spočívá v nejvyšší síle, která se nazývá rozum. Tato nemůže nikdy dojít klidu. Ona neusiluje o Boha, dokud je Duch Svatý a dokud je Syn: Ona uniká Synu. Ona nechce ani Boha, dokud je Bohem. Proč? Protože zde má jméno, je označen jako Bůh. Kdyby bylo tisíc bohů, ona bude ustavičně unikat. Ona ho chce tam, kde nemá žádné jméno. Ona chce něco ušlechtlejšího, něco lepšího než je Bůh, pokud má ještě jméno. Co vlastně chce? Ona to neví: ona ho chce mít jako Otce. Proto říká svatý Filip: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí!“ (Jan 14,8) Ona ho chce jako podstatu, z níž vyvěrá dobro. Ona chce, aby byl jádrem, z něhož vytéká dobro. Ona ho chce mít jako kořen, jako tepnu, v níž proudí dobro: a tam je jen Otec.

Náš Pán říká: „Nikdo nezná Otce, jenom Syn a nikdo nezná Syna, jenom Otec.“ (Mt 11,27) Zajisté, abychom mohli poznat Otce, museli bychom být Synem. Kdysi jsem řekl tři slovíčka. Tato vezměte jako tři ostré muškátové oříšky a zapijte.

Zaprvé: Když chceme být syny, musíme mít otce. Nikdo nemůže říci, že je synem, když nemá otce. A nikdo není otcem, když nemá syna. Když je otec mrtvý, řekne se: „On byl mým otcem.“ Když je syn mrtvý, řekne se: „On byl mým synem.“

Kardinál Duka převzal svůj titulární kostel v Římě

Neboť synův život závisí na otci a otcův život závisí na synu. A proto nemůže nikdo říkat: „Já jsem syn“, když neměl nějakého otce. Člověk je ale opravdu synem, když koná všechna svá díla z lásky.

Zadruhé: Co z člověka zvláště činí syna, je duševní vyrovnanost. Když je nemocný, je stejně tak rád nemocný jako zdravý, zdravý stejně jako nemocný. Když mu zemře přítel – ať je tak ve jménu Božím! Když mu vyrazí oko – Boží jméno buď pochváleno!

To třetí, co musí syn mít, je, že nesmí svoji hlavu sklánět k ničemu jinému, než jenom ke svému otci.

Ó, jak ušlechtilá je ta síla, která vznešeně stojí nad časem a není vázána na nějaké místo! Vždyť tím, že stojí vznešeně nad časem, udržuje v sobě uzavřený všechn čas a trvá po všechn čas. Kdyby ale člověk vlastnil jen málo z toho, co je povzneseno nad čas, mohl by velmi rychle zbohatnout. Vždyť to, co leží na opačné straně moře, není této síle vzdálenější, než to, co je teď přítomné. A proto říká: „Právě takové ctitele si Otec žádá.“ (Jan 4,23)

Pohleďte! Tak nás Bůh laská, tak nás snažně prosí, avšak Bůh to nemůže očekávat, dokud se duše od stvoření neodvrátí a neodhodí slupku. A je jistou a nutnou pravdou, že Bůh nás potřebuje hledat tak, jako by na tom záviselo celé jeho božství, což také činí. A Bůh nás může stejně tak málo postrádat jako my jeho. Vždyť kdyby tomu tak bylo, že bychom se mohli od Boha odvrátit, pak by se Bůh od nás nemohl odvrátit nikdy.

Říkám: Nechci Boha prosit, aby mi něco dal. Nechci ho také chválit za to, že mi něco dal. Chci ho daleko více prosit, aby mě učinil hodným přijímat, a chci ho chválit za to, že je takové přirozenosti a podstaty, že dávat musí. Kdo by ale chtěl Boha o tuto vlastnost obrát, ten by ho obral o jeho vlastní existenci a jeho vlastní život.

Abychom byli tímto způsobem opravdu syny, k tomu ať nám pomáhá ta pravda, o které jsem mluvil. Amen.

*Z knihy Erhebe dich, meine Seele.
Mystische Texte des Mittelalters.
Philipp Reclam jun., Stuttgart 1988*

Přeložil -mp-

Kardinál Dominik Duka převzal při mši svaté v neděli 25. listopadu svůj titulární kostel sv. Marcelína a Petra v Římě. Ve své italsky pronesené homilii mj. řekl: „Slavnost Krista Krále nese v sobě určité paradoxní ujištění. Je svátkem doby moderní, a přitom postava Krista Krále s korunou na hlavě sahá do dávných dob křesťanských království, především se prvně objevuje ve Východořímské říši či v byzantském umění. Pius XI. ustanovuje tento svátek v době, kdy panovníci po pádu říši odvolávajících se na římské dědictví, jako byli rakouský císař, římský císař, ruský car, istanbulský sultán, odešli z dějin po skončení první světové války. Vzniká určité mocenské vakuum, které obsadí totalitní ideologie komunismu, fašismu a nacismu a chtějí se zmocnit vlády nad světem a ujařmit pro sebe celého člověka. Byly to nelidské diktatury.“

Pražský arcibiskup poté ocenil přístup papeže Pia XI. ke smutné kapitole československých dějin – mnichovskému diktátu, který odmítl a odsoudil. Připomněl také papežovy encykliky, které „hájí člověka před totalitním zotročením a vyvlastněním“.

„V současné době, kdy jsme svědky toho, že celý náš kontinent jako by ztrácel svou identitu, kdy chamtivost a touha po penězích chtějí nastolit vládu mamonu, který svou krutostí – jako vždy – požívá své děti, dostává dnešní Slavnost Krista Krále jakoby nový význam. Přicházím k vám z města, které je sídlem Božího Syna, který je Božím Dítětem a je uctíván v celém světě jako Pražské Jezulátko, ozdoben královskou korunou a zlatem vyšívaným purpurovým pláštěm. Nikoliv tyran, despota, bezcitný magnát, ale naplněný něžnou láskou, Boží Syn, po celý život prostoupený nevinností dítěte, náš Pán, Ježíš Kristus nás zve do svého království. Naši identifikací či příslušností do jeho království je schopnost lidského srdce milovat, být druhému bratrem, sestrou, být schopni největšího důkazu lásky, dát život za své přátele. Tomu nás učil ten, kdo s námi uzavřel novou smlouvu v jediném příkazu lásky. To je také i důvodem dnešní slavnos-

ti, kterou nejenom prožíváme, ale kterou spoluvytváříme. »Ježíš, ne císař!« v době nejkřutější okupace naší země volal z londýnského exilu na vlnách britského rozhlasu ministr zahraničí Jan Masaryk, který zaplatil svým životem na počátku nové temné a potupné poroby, kterou nám připomene výstava o pronásledování církve v době komunismu v naší zemi, jež bu-

Kostel svatých Marcelína a Petra v Lateránu, dnes titulární kostel kardinála Dominika Duky

de otevřena zítra na Papežské univerzitě Svatého Kříže zde ve Věčném městě. Výstava dá také i vám příležitost, abyste poznali osud kardinála Josefa Berana, mého předchůdce, který po několikaleté perzekuci v izolaci v Čechách pak žil zde v Římě jako vyhnanec v nedaleké české koleji sv. Jana Nepomuckého.“

Při zahájení výstavy *Diktatura versus naděje* se Vatikánský rozhlas kardinála Duky zeptal na jeho dojmy z převzetí titulárního kostela: „Musím říci, že jsem byl překvapen. Byla to hezká slavnost, protože bazilika či kostel svatých Marcelína a Petra není velký svou rozlohou, ale má zajímavou historii. Je v tom pro mne připomínka nejen oněch dvou mučedníků, kněze a exorcisty, ale vyvolává ve mně v souvislosti se zmíněnou výstavou také jakousi myšlenku na exorcismus, aby se ten »rudý ďábel« už do našich zemí nevracel.“

Podle České sekce Vatikánského rozhlasu

Tento týden slavíme svátek Panny Marie Guadalupské. Téměř před pěti sty lety,

12. prosince 1531, v Mexiku jako důkaz pravosti svého zjevení vytvořila Matka Boží z prostého pláště, „tilmy“ zbožného Indiána svatého Juana Diega pro místního biskupa svůj vlastní zázračný obraz. Tři dny předtím se svatému Juanovi zjevila na hoře, která se od té doby na její vlastní žádost nazývá aztécky *Coatlaxopeuh* (španělsky Guadalupe), což v indiánské řeči znamená „rozdrtila jsem hada“. Právě modle božstva Quetzalcoatl (aztécky „opeřený had“) přinášela v té době osmimilionová kultura Aztéků kruté lidské oběti. Zaživa rituálním obětem vyřízli srdce z hrudi, obětovali je a pak těla zabitých pojídali. Ročně bývalo takto popraveno 20 000 lidí.

Do tohoto prostředí přišel roku 1519 španělský kolonizátor Hernando Cortéz se svou malou armádou. Podivuhodně rychle se Aztécké říše zmocnil. Zaslepený touhou zmocnit se nesmírného bohatství říše, nestaral se o spásu své duše, ani těch, jimž měl místo šíření zkázy hlásat evangelium. Dva kněží, které měl v první expedici s sebou, nebyli schopni – nedokázali se dorozumět s domorodci – hlásat evangelium o obětní smrti Ježíše Krista, již byly jednou provždy ukončeny všechny rituální oběti – starozákonní i pohanské. Bůh ale Aztékům – stejně jako Židům a dalším národům – k přijetí křesťanství vyšel vstříc. Podle svého kalendáře a proroctví očekávali ve svém náboženství „zlom“, příchod toho, kdo jim bude plně reprezentovat Boha. I pro samotného Cortéze mělo být usvědčující a vedoucí k pokání a hlásání evangelia, že se mu Aztékové v očekávání naplnění proroctví jako představiteli nového Božího království poddali.

Do této situace, kdy i po příchodu misionářů hlásajících svým životem a slovem pravé křesťanství, pro krutost dobyvatelů, jejich pyšnou nadřazenost a zaslepenost pro bohatství zůstávala srdce mnohých Aztéků pro přijetí křtu uzavřená, zasáhl sám Bůh. Panna Maria se zjevila na kontinentě

Na slovíčko

tohoto „Nového světa“ – dala se uvidět prostému Indiánovi, zázračně svůj obraz vtiskla do jeho pláště. Tím dala místnímu biskupovi důkaz pravosti svého zjevení. Svatému Juanovi řekla, že je Svatá Maria, vždy Panna, Matka Boží, jediné Pravdy, skrze niž žijeme, Stvořitele lidí, Pána nebe a země; a požádala ho, aby vyřídil biskupovi, že má na místě zjevení postavit kostel.

Již v roce 1539 přijímají milióny Aztéků křesťanskou víru. Zpráva o zjevení a obraz Panny Marie „naplno“ započaly a dovršily přijetí evangelia v Mexiku.

Tak jako „uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův“, tak se díky Panně Marii stává prostý domorodec prostředníkem pokřesťanství Aztécké říše.

Svatý Jan Křtitel „šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy“. Svatý Juan Diego přijímá milosti zjevení a otevřívá cestu mnoha misionářům – sám je jedním z nich – aby šli a mnohým již pokřtěným španělským kolonizátorům a křest očekávajícímu domorodému obyvatelstvu hlásali křest pokání, připravovali je na přijetí křtu Ježíše

Krista vodou a Duchem Svatým v katolické církvi.

Panna Maria prostřednictvím tilmy svatého Juana Diega stále ukazuje na „zázračný svět“ – na Ježíšovo království. Stále vybízí k víře i naše současné generace, oddané materialistickému smýšlení.

Důkaz, který tento Indián od Svaté Panny biskupovi přinesl, slavný milostný obraz Panny Marie Guadalupské, byl již mnohokrát zkoumán i nejmodernější technikou. Každé nové bádání přináší další poznatky, které sami vědci označují za lidsky nevysvětlitelné, za zázračné.

V oku Panny Marie bylo po více než 2500násobném zvětšení nedávno odhaleno celkem dvanáct postav: Je zachycena scéna, která se v rezidenci biskupa odehrála před téměř pěti sty lety. Panna Maria, jak je z kompozice scény poznat, stojí vedle biskupa, jenž právě v její zjevení uvěřil. Naproti němu klečí Indián, vysypávající růže ze své tilmy, na niž se „více než fotografickým způsobem“ otiskuje postava Panny Marie. Dokonce je i vidět, jak z oka španělského biskupa padá slza. Upomíná na slzu v závěru filmu Mela Gibsona o umučení Ježíše Krista. Na slzu, která z oka Boha Otce nad Golgotou, kde právě umírá Jeho Syn, skanula na svět shromážděný okolo kříže.

Konvertita svatý Pavel se zásahem Boží milosti nechal touto slzou, Boží láskou, která vydala vlastního Syna na smrt, abychom jeho krví byli očištěni od hříchů, povolal k tomu, aby se stal „křtitelem“ mnohých. Vyzývá nás, abychom šli cestou věřících, kteří připravují příchod Ježíše Krista, jeho **AD-VENT** do srdcí těch našich bližních, kdo jsou uzavřeni do konzumního, sobeckého způsobu života a od pravého, věčného života odvráceni.

„**Jsem totiž přesvědčen,**“ píše svatý Pavel, „**že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, dokončí ho až ke dni Krista Ježíše.**“

P. Oldřich

VĚŘIT JE ROZUMNÉ - dokončení ze str. 2

říká, že katolická víra je *fides quaerens intellectum* (víra hledající porozumění), a že tedy hledání porozumění je vnitřním úkonem víry. A především svatý Tomáš Akvinský, zdatný představitel této tradice, se konfrontuje s rozumem filosofů a ukazuje, kolik nové a plodné racionální vitality se dostává lidskému myšlení, je-li naroubováno na principy a pravdy křesťanské víry.

Katolická víra je tedy rozumná a sytí také důvěru v lidský rozum. První vatikánský koncil v dogmatické konstituci *Dei Filius* prohlásil, že rozum je s to poznat s jistotou existenci Boha prostřednictvím stvoření, avšak jedině víra může světlem milosti poznat „snadno, s absolutní jistotou a bez omylu“ (DS 3005) pravdy týkající se Boha. Poznání víry však nestojí proti zdravému rozumu. Blahoslavený papež Jan Pavel II. ve své encyklice *Fides et ratio* tvrdí následující: „Lidský rozum se tedy souhlasem s obsahem víry neruší ani neumenšuje; k pravdám víry se dospívá v každém případě svobodným rozhodnutím a vědomě.“ (č. 43) V neodolatelné touze po pravdě je harmonický vztah víry a rozumu jedinou správnou cestou, která vede k Bohu a k naplnění této touhy.

Tato nauka je snadno rozpoznatelná v celém Novém zákoně. Svatý Pavel píše korintským křesťanům a tvrdí: „Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost.“ (1 Kor 1,22–23) Bůh totiž spasil svět nikoli výkonem moci, nýbrž ponížením svého jednorozeného Syna. Podle lidských parametrů se tento neobvyklý způsob Božího jednání přičítá požadavkům řecké moudrosti. Přece však má Kristův kříž svůj důvod, který svatý Pavel nazývá: *ho logos tou staurou*, (v českém katolickém překladu – pozn. překl.) „nauka o kříži“ (1 Kor 1,18). Termín *logos* znamená slovo a zároveň rozum, a jakožto slovo vyjadřuje verbálně to, co vypracoval rozum. Pavel tedy spatřuje v kříži nikoli iracionální událost, nýbrž spásnou skutečnost, která má svoji vlastní rozumnost rozpoznatelnou světlem víry. Zároveň má tolik důvěry v lidský rozum, že se až podivuje nad skutečností, že mnozí, ačko-

li vidí díla, která Bůh uskutečnil, vzpírají se uvěřit v Něho. V listě Římanům píše: „Co je totiž u něho neviditelné – jeho věčná moc a jeho božské bytí – to je možné už od počátku světa poznat světlem rozumu z toho, co stvořil.“ (1,20) Stejně tak svatý Petr nabádá křesťany v diaspoře, aby „měli v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a byli stále připraveni obhájit se před každým, kdo se ptá po důvodech jejich naděje“ (srov. 1 Petr 3,15). V atmosféře pronásledování a mocného nároku dosvědčovat víru je po věřících požadováno, aby hájili svoji oddanost slovu evangelia podloženými důvody a podávali tak důvody svoji naděje.

Na těchto předpokladech plodného spojení mezi rozuměním a vírou se zakládá také řádný vztah mezi vědou a vírou. Vědecké bádání přivádí k poznání stále nových pravd o člověku a kosmu, jak víme. Opravdové blaho lidstva, dostupné vírou, otevírá horizont, ve kterém se má jeho objevné putování ubírat. Je proto zapotřebí povzbudit například výzkum postavený do služeb života a směřující k odstraňování nemocí. Důležitá jsou také bádání vedoucí k objevování záhad naší planety a vesmíru spolu s vědomím, že člověk je vrcholem stvoření nikoli proto, aby je nesmyslně vykořisťoval, ale aby je střežil a učinil obyvatelnými. Reálně žitá víra tak nevstupuje do konfliktu s vědou, spíše s ní spolupracuje, nabízí zásadní kritéria k prosazování dobra všech a žádá zřeknutí se pouze takových pokusů, které protirečí původnímu Božímu plánu a mohou mít následky, jež se obrací proti samotnému člověku. Také proto je rozumné věřit. Je-li věda cenným spojencem víry při chápání Božího plánu ve světě, umožňuje zase víra vědeckému pokroku, aby se rozvíjel vždycky pro dobro a pro pravdu člověka a zachovával věrnost tomuto plánu.

Pro člověka je tedy rozhodující otevřít se víře, poznat Boha a Jeho plán spásy v Ježiši Kristu. V evangeliu se započal nový humanismus, autentická „gramatika“ lidství a celé reality. *Katechismus katolické církve* uvádí: „Boží pravda, to je jeho moudrost, kterou řídí celý řád stvoření a vládne nad světem. Bůh, který sám »učí-

PROTESTY ZA PRÁVA DĚTÍ VE FRANCII

Od 16. do 18. listopadu se v několika francouzských městech konaly masové protesty za práva dětí proti vládnímu návrhu zákona, který klade na stejnou úroveň s manželstvím soužití homosexuálních párů a jejich právo adoptovat děti, a zároveň má odstranit z úředních formulářů pojmy matka a otec. Statistice lidí bez rozdílu náboženské a etnické příslušnosti tak manifestovalo proti zákonu, který nyní míří do parlamentu.

Podle zahraničních pramenů

KŘESŤANÉ PROTESTUJÍ PROTI POŘADU V TELEVIZI ZDF

Komediální pořad „Bohové jako my“, který pravidelně v neděli večer vysílá německá televize Z Mohuče, vyvolal ostrou kritiku ze strany křesťanů. Petici proti pořadu podepsalo na internetu dosud přes 12 000 diváků.

V komediálním seriálu vysvětlují dva herci převlečení za ženy „nové“ biblické události a křesťanskou víru. Například do příběhu o Adamovi a Evě jsou zasazovány homosexuální motivy, osoba Boha Otce je rouhavě urážena. Toto vše komentují obě „dámy“, které se příměním nazývají Bůh.

Křesťané ve své stížnosti mimo jiné zdůrazňují, že vůči muslimům by takovéto jednání bylo nemyšlitelné. Redakce televize ZDF dosud na petici nereagovala.

Podle agentury kath.net

nil nebe i zemi« (Ž 115,15), sám může též dát pravé poznání všech stvořených věcí ve vztahu k němu.“ (KKC 216)

Doufejme tedy, že naše snaha o evangelizaci pomůže znovu učinit evangelium středem života mnoha mužům a ženám naší doby. A modleme se, aby všichni našli v Kristu smysl života a základ pravé svobody. Bez Boha totiž člověk ztrácí sám sebe. Svědectví těch, kteří nás předešli a odevzdali své životy evangeliu, jsou toho trvalým potvrzením. Je rozumné věřit, ve hře je naše existence. Stojí za to dát se Kristu, jedině On nasytí touhu po pravdě a dobru, která koření v duši každého člověka: nyní v pomíjivosti času a v den, který nemá konce, v blažené věčnosti.

Přeložil Milan Glaser SJ

(Česká sekce Vatikánského rozhlasu)

Pondělí 10. 12. 2012: 6:05 Octava dies (697. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Srdce pro bezmocné **7:00** Terra Santa News (45. díl): 5. 12. 2012 **7:20** Přejeme si... **7:35** Prorok léčitel: Solanus Casey **8:40** Umění sklářských mistrů **9:10** Post Scriptum s P. Zbigniewem Czendlikiem **9:25** Liptál včera a dnes **10:00** Nedělní čtení: 2. neděle adventní **10:30** Detvianske kríže **10:45** BET LECEM – vnitřní domov (25. díl) **11:00** NOEkreace (160. díl) **11:10** Noeland (60. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: To nejlepší nakonec **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Písnový koncert (2. část) **12:40** O létajícím faráři **12:50** Klapka s... (51. díl) **13:55** Octava dies (697. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:25** CHKO Pálava – Děvín (2. díl) **14:50** Noční univerzita: Služba v manželství – PhDr. Josef Zeman [P] **15:55** Tatman **16:10** V posteli POD NEBESY IV. (5. díl) **17:00** NOEparáda (194. díl) [L] **17:40** Historie Světových dnů mládeže **17:55** Pramen v poušti **18:10** Svätý Páter Pio z Pietrelciny – dobré dielo dobrého človeka **18:20** Sedmihlásky **18:25** O pasáčku Asafovi (1. díl) **18:40** Povolán ke službě **19:10** Obec Cífer **19:25** Mikroregion Východní Slovácko: Suchá Loz **19:40** Přejeme si... **20:00** Misie skrze svědectví **20:50** Na koberečku **21:00** Boromejky pod Petřínem **21:20** P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... **22:45** Noemova pošta: prosinec **0:20** NOEkreace (160. díl) **0:30** Octava dies (697. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 11. 12. 2012: 6:05 Obec Plavnica **6:15** Má vlast: Hustopeče nad Bečvou **7:30** Pramen v poušti **7:45** Cesta k andělům (68. díl): MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D. **8:35** Bohom zapomenuté kúty **9:05** Šance pro každého a Pohyb pro každého **9:20** Zimbabwe: Z temnoty **9:45** Octava dies (697. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:15** P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... **11:35** Sedmihlásky **11:40** O pasáčku Asafovi (1. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (35. díl): Dechovka **12:35** Prorok léčitel: Solanus Casey **13:40** Hudební magazín Mezi pražci **14:25** Noemova pošta: prosinec **16:00** BUCKFAST ABBEY **16:20** Přejeme si... **16:35** V posteli POD NEBESY IV. (5. díl) **17:25** Cypríánův kraj **17:40** Obec Cífer **17:55** Noeland (60. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** O pasáčku Asafovi (2. díl) **18:45** Dávní hrdinové: V pasti! **19:10** NOEkreace (160. díl) **19:20** Nadace Divoké husy **19:40** Zpravodajské Noeviny (446. díl): 11. 12. 2012 [P] **20:00** Misijní magazín (5. díl): Ukrajina **21:00** Šovaneček **21:25** BET LECEM – vnitřní domov (25. díl) **21:40** Zpravodajské Noeviny (446. díl): 11. 12. 2012 **22:00** Hlubinami vesmíru s dr. Richardem Wünschem, 1. díl **22:45** Terra Santa News (45. díl): 5. 12. 2012 **23:05** Přejeme si... **23:25** Jak potkávat svět s Janem Rokytou **0:45** Post Scriptum s P. Zbigniewem Czendlikiem **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 12. 12. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny (446. díl): 11. 12. 2012 **6:20** Noční univerzita: Služba v manželství – PhDr. Josef Zeman **7:20** NOEkreace (160. díl) **7:30** Noemova pošta: prosinec **9:00** Rodina odvedle **9:30** Boromejky pod Petřínem **9:50** Pro vita mundi (12. díl): Eva Langrová **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **11:30** Svätý Páter Pio z Pietrelciny – dobré dielo dobrého človeka **11:40** Obec Cífer **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Misie skrze svědectví **13:00** Povolán ke službě **13:35** Post Scriptum s P. Zbigniewem Czendlikiem **13:50** Na

koberečku **14:00** Jak potkávat svět s Janem Rokytou **15:20** Srdce pro bezmocné **15:45** Zpravodajské Noeviny (446. díl): 11. 12. 2012 **16:05** NOEparáda (194. díl) **16:45** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **17:00** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **18:00** Octava dies (697. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** O pasáčku Asafovi (3. díl) **18:40** Sedmihlásky **18:45** Krajané z Gerníku **19:20** Terra Santa News (46. díl): 12. 12. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval: Přyvovacy [L] **21:15** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner [P] **21:40** Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové [P] **22:45** Mikroregion Východní Slovácko: Suchá Loz **23:00** NOEkreace (160. díl) **23:10** Má vlast: Hustopeče nad Bečvou **0:30** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **1:00** CHKO Pálava – Děvín (2. díl) **1:20** Polední modlitba [L].

Čtvrtek 13. 12. 2012: 6:05 Mikroregion Hornolidečsko **6:30** Povolán ke službě **7:00** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **7:20** Platinové písničky (35. díl): Dechovka **7:50** Pramen v poušti **8:05** Cypríánův kraj **8:20** Nadace Divoké husy **8:35** Misijní magazín (5. díl): Ukrajina **9:35** Přejeme si... **9:55** Noemova pošta: prosinec **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** O pasáčku Asafovi (3. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Hustopeče nad Bečvou **13:25** Terra Santa News (46. díl): 12. 12. 2012 **13:50** Hudební magazín Mezi pražci **14:30** Cesta k andělům (68. díl): MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D. **15:25** Bohom zapomenuté kúty **16:00** Zpravodajské Noeviny (446. díl): 11. 12. 2012 **16:15** Prorok léčitel: Solanus Casey **17:15** NOEkreace (160. díl) **17:30** Nešpory Sv. otce s vysokoškoly [L] **18:50** Sedmihlásky **18:55** O pasáčku Asafovi (4. díl) **19:10** Dávní hrdinové: V pasti! **19:35** Charita sv. Anežky Otrokovice (2. díl): Charitní domov Otrokovice – Dům pro seniory **19:40** Zpravodajské Noeviny (447. díl): 13. 12. 2012 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (66. díl) [L] **21:20** Putování po evropských kláštřech: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie **21:50** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim [P] **22:15** Zpravodajské Noeviny (447. díl): 13. 12. 2012 **22:30** Octava dies (697. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** NOEparáda (194. díl) **23:40** Zimbabwe: Z temnoty **0:05** Zpravodajské Noeviny (447. díl): 13. 12. 2012 **0:20** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 14. 12. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny (447. díl): 13. 12. 2012 **6:20** NOEkreace (160. díl) **6:30** NOEparáda (194. díl) **7:10** Hlubinami vesmíru s dr. Richardem Wünschem, 1. díl **8:00** CHKO Pálava – Děvín (2. díl) **8:20** Svätý Páter Pio z Pietrelciny – dobré dielo dobrého človeka **8:30** Zalepit duši **8:50** Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové **10:00** Na koberečku **10:10** Misie skrze svědectví **11:00** Cestou necestou krajšími obcemi Žilinského kraja **11:35** Sedmihlásky **11:40** O pasáčku Asafovi (4. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Za tajemstvím šumavských lesů **13:10** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **13:35** Písnový koncert (2. část) **14:10** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **15:10** Boromejky pod Petřínem **15:25** Povolán ke službě **16:00** Zpravodajské Noeviny (447. díl): 13. 12. 2012 **16:15** BUCKFAST ABBEY **16:35** Nadace Divoké husy **16:50** Misijní magazín (5. díl): Ukrajina **18:00** Noeland (60. díl) **18:30** O pasáčku Asafovi (5. díl) **18:40** Sedmihlásky **18:45** Putování po evropských kláštřech:

Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie **19:15** Hudební magazín Mezi pražci **20:00** Kulatý stůl: Rok příprav na cyrilometodějské výročí 2013 [L] **21:30** Svätý Páter Pio z Pietrelciny – dobré dielo dobrého človeka **21:40** Kurzy Alfa **22:00** Nedělní čtení: 3. neděle adventní [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (68. díl): MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D. **23:40** Terra Santa News (46. díl): 12.12.2012 **0:05** Prorok léčitel: Solanus Casey **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 15. 12. 2012: 6:05 Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **6:25** Hudební magazín Mezi pražci **7:05** Bohom zapomenuté kúty **7:35** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **8:00** Noeland (60. díl) **8:30** Sedmihlásky **8:35** Dávní hrdinové: V pasti! **9:05** NOEparáda (194. díl) **9:45** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **10:35** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (13. díl): Závěr večera o bl. Chiaře Luce Badano [P] **11:40** Boromejky pod Petřínem **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **12:10** Zpravodajské Noeviny (447. díl): 13. 12. 2012 **12:25** Nedělní čtení: 3. neděle adventní **12:55** Přejeme si... **13:10** Cypríánův kraj **13:30** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (66. díl) **14:55** NOEkreace (160. díl) **15:05** BUCKFAST ABBEY **15:25** Platinové písničky (35. díl): Dechovka **16:00** Alžběta – jedna z nás **16:50** Zimbabwe: Z temnoty **17:10** Terra Santa News (46. díl): 12. 12. 2012 **17:30** Srdce pro bezmocné **18:00** Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh **18:25** Sedmihlásky **18:30** O pasáčku Asafovi (5. díl) **18:40** Tatman **18:55** Misijní magazín (5. díl): Ukrajina **20:00** Ich bin: Já jsem [P] **20:55** Kíbeho: Mariánské poutní místo v Africe **21:50** Putování modrou planetou: Austrálie **22:40** Pramen v poušti **22:55** Charita sv. Anežky Otrokovice (2. díl): Charitní domov Otrokovice – Dům pro seniory **23:00** Noční univerzita: Služba v manželství – PhDr. Josef Zeman **0:05** Písnový koncert (2. část) **0:40** Klauzura **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 16. 12. 2012: 6:15 Srdce pro bezmocné **6:40** BUCKFAST ABBEY **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (66. díl) **8:20** Cypríánův kraj **8:35** Outdoor Films s Miloslavem Stinglem (10. díl) **10:10** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Vyškov [L] **11:30** Nadace Divoké husy **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (36. díl): Dechovka [P] **13:45** Ich bin: Já jsem **14:45** Charita sv. Anežky Otrokovice (2. díl): Charitní domov Otrokovice – Dům pro seniory **14:50** Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové **16:00** Zalepit duši **16:20** NOEkreace (161. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: Vyzrazení [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Noeland (61. díl) [P] **17:30** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **18:20** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (13. díl): Závěr večera o bl. Chiaře Luce Badano **19:20** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Koncert Václava Hudečka **21:45** Misijní magazín (5. díl): Ukrajina **22:45** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **23:00** Nedělní čtení: 3. neděle adventní **23:30** Splněný sen **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Boromejky pod Petřínem **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Liturgická čtení

Neděle 9. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Bar 5,1-9
 Ž 126(125),1-2ab.2cd-3.4-5.6
 Odp.: 3 (*Hospodin s námi udělal velkou věc, naplnila nás radost.*)
 2. čt.: Flp 1,4-6.8-11
 Ev.: Lk 3,1-6
Slovo na den: Pokání.

Pondělí 10. 12. – ferie

1. čt.: Iz 35,1-10
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: srov. Iz 35,4d (*Hle, Bůh náš přijde a spasí nás.*)
 Ev.: Lk 5,17-26
Slovo na den: Spustili ochrnuvého doprostřed před samého Ježíše.

Úterý 11. 12. – nez. památka sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 40,1-11
 Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12-14
Slovo na den: Hledat tu zatoulanou.

Středa 12. 12. – nez. památka Panny Marie Guadalupské

1. čt.: Iz 40,25-31
 Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
 Ev.: Mt 11,28-30
Slovo na den: Učte se ode mě.

Čtvrtek 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Iz 41,13-20
 Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
 Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
 Ev.: Mt 11,11-15
Slovo na den: Nebeské království trpí násilí.

Pátek 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Iz 48,17-19
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16-19
Slovo na den: Moudrost se ospravedlní svými skutky.

Sobota 15. 12. – ferie

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10-13
Slovo na den: Eliáš už přišel, ale nepoznali ho.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na SILVESTROVSKÉ SETKÁNÍ V TICHU „OD CHAOSU K HARMONII“, které se uskuteční ve dnech 30. 12. 2012 – 1. 1. 2013. Program začíná v neděli v 15 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede Sr. Siarda L. Trochtová). Zakončení v úterý ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné přihlásit se do 19. 12. 2012** na e-mail info@premonstratky.cz, nebo na tel. 733 755 836.

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA, 260-920 dílků. Cena s poštovním je 150, 280 a 400 Kč. Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • trecicmartin@volny.cz • tel. 568 840 522 nebo 728 133 220. Více na www.volny.cz/trecicmartin.

Ve středu 19. prosince 2012 v rámci vyhlášeného Roku víry se koná **III. MALÁ PĚŠÍ POUŤ na Svatý Kopeček u Olomouce**. Sraz ve Chválkovicích u kříže (zastávka MHD Domov důchodců) v **16.35 hodin**, putujeme po cyklostezce a pěší stezce do Samotíšek, odtud do kopce přímo k bazilice, v níž pouť zakončíme společnou účastí na **mši svaté v 18 hodin**. Svíčku nebo baterku vztít s sebou.

Srdečně zveme na **ZÁJEZD DO SVATÉ ZEMĚ S OTCEM BISKUPEM JANEM VOKÁLEM** ve dnech **14.-21. 3. 2013**, putování po biblických místech v Kristových stopách. **Přihlášky:** Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, tel. 495 063 661, mobil 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz • internet: www.dcskhk.cz.

Každou neděli a svátky **od 2. prosince 2012 do 10. února 2013** je ve **Vlastivědném muzeu Švábenice u Vyškova** otevřena nová **výstava s vánoční tematikou s názvem BETLÉMY NA POHLEDNICÍCH ZE ZAČÁTKU 20. STOLETÍ DO DNEŠNÍ DOBY**. 3000 pohlednic s tímto námětem tvoří jednu z největších sbírek v naší vlasti. **Otevřeno je vždy v neděli odpoledne od 14 do 17 hodin**. Můžete zhlédnout i rozšířené stálé expozice jak ve Vlastivědném muzeu, tak i v Kostelním muzeu (muzea jsou otevřena vždy v době konání výstav nebo po ohlášené domluvě se správcem muzea). Vstupné dobrovolné. Jste srdečně zváni.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8.-15. PROSINCE 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 12.		PO 10. 12.		ÚT 11. 12.		ST 12. 12.		ČT 13. 12.		PÁ 14. 12.		SO 15. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	42	40	1708	1924	1734	1953	42	40
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	42	40	1709	1926	1734	1953	42	40
Antifony	70	71	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	70	71	74	76	77	79	80	83	1710	1926	1735	1954	90	94
Antifona k Zach. kantiku	70	72	74	76	77	80	80	83	1614	1829	1735	1954	90	95
Prosby	70	72	74	76	77	80	80	83	1711	1927	1724	1943	90	95
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	1613	1828	81	1828	1614	1829	1615	1830	90	95
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	71	73	75	77	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1714	1932	1736	1955	41	39
Antifony	68	70	72	74	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	76	78	79	82	82	85	1717	1934	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	76	78	79	82	82	86	1614	1829	1737	1956
Prosby	69	71	73	75	76	79	79	82	82	86	1718	1936	1731	1950
Záv. modlitba	71	73	71	73	75	77	1613	1828	81	1828	1614	1829	1615	1830
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MÁME PROČ SE RADOVAT *Marie Svatošová*

Autorka v osmdesáti krátkých úvahách nad Písmem svatým probouzí ve čtenářích vědomí, že k autentickému životu z víry neodmyslitelně a zcela přirozeně patří radost. Radost z prožívané zkušenosti milovaného Božího dítěte. Radost, kterou nepohltí lidské zklamání, trápení nebo bolest. Radost sdílená, prožívaná ve vztahu, radost spojující nebe se zemí.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 114x165 mm, 92 stran, 109 Kč*

UKRYTÝ POKLAD • UMĚNÍ DUCHOVNÍHO HLEDÁNÍ

José Tolentino Mendonça • Přeložila Magdaléna Šobáňová

Autor vychází z biblického podobenství o nalezeném a znovu ukrytém pokladu, ale jen do okamžiku, kdy nálezcce prodá všechny svůj majetek, aby mohl koupit pole s pokladem. Kniha nám ukazuje, jak se Boží lásky – tohoto pokladu – často chceme násilím zmocnit, přitom nejsme schopni se jí odevzdat a nechat se jí prostě obejmout. Autor nás provází jednotlivými stupni zrání a rozpoznávání skutečné hodnoty našeho pokladu, např. jak máme „rozsvítit lampu“, „zamést“, „naučit se žít s krásou“, „modlit se, až už

to víc nepůjde“, abychom porozuměli Božímu sdělení, že náš život má být službou a oddaností lidem.

Paulínky • Brož., 125x200 mm, 112 stran, 145 Kč

HLAVNÍ SPOLEČNÉ MODLITBY A MEŠNÍ ŘÁD ČESKY I LATINSKY *Sestavila Anna Penna*

Výběr z hlavních modliteb, doplněný česko-latinským mešním řádem. Brožurka je vhodná i pro ty, kteří teprve do života církve vstupují a potřebují se seznámit s modlitebními texty, které všechny její členy spojují.

Paulínky • Brož., 78x115 mm, křídový papír, 48 stran, 35 Kč

CD-MP3

PROMLUVY II. *Vojtěch Kodet*

Nahráno při večerech chval v kostele sv. Havla v Praze v letech 2010–2011. Témata: 1. Duch Svatý jako dar k odpuštění (Jan 20,19–23); 2. Dělníci na vinici (Mt 20,1–16); 3. Podobenství o soudci a vdově (Lk 18,1–8); 4. Pojdte ke mně všichni (Mt 11,25–30); 5. Modlitba Anny (1 Sam 1,9–18); 6. Uzdravení malomocného (Mk 1,40–45); 7. Obětování Izáka (Gn 22,1–13); 8. Chudá vdova (Mk 12,41–44).

Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

1x CD-MP3, 147 minut, 99 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.